

א (לעיל גג:), **ב** (לעיל אחר ליה רב נחמן ועיין בהר"ש^[א], **ג** לעיל מב:), **ד** (ברשב"ס ב"ב עז: גרים הכא סממרי^[א], **ה** נלמן טז:), **ו** (לעיל מו:), **ז** (לעיל מז:), **ח** (לעיל מד:), **ט** מדה טו^[א], **י** לעיל מב:), **י** בס"א: רלוחו (היינו רלית אותו^[א], **י** (לעיל מה:), **י** ג"א החלל, **י** (לעיל נא: אחת הוגא מר ב"ה דרבי נחמיה^[א], **י** (ועיין מוס' שבת גג ט ע"ב ד"ה הא ופ"י:)

‏◀‏‏▶‏◀‏‏▶

ג'לין הש"ס

תוס' ד"ה וחזייה וכו' דקים ליה. כעין או בחסות שבת דף ט ע"ב ד"ה הא ופ"י:

‏◀‏‏▶‏◀‏‏▶

הגהות הב"ח

א גמ' שמו חכמים דבי רב פסא:

‏◀‏‏▶‏◀‏‏▶

מוסף רש"י

הגלודר. במה שנקב עורה מפני טורח מלאכה או מחמת שחין (נדה נה:). בוקא דאטמא. קולות היקף. נוקא כמו בוכה עגולה ראשו ותחת בחרו כעלי זה החוטב בחור הממשה (לעיל מב:). דשף מדוכותיה. שקץ ממקומו חור שענעל אליו שהוא מחבב גו, ולקמן מקיים והוא דלעמול ניבי (שם).

‏◀‏‏▶‏◀‏‏▶

רבינו גרשום

אי נימא מכפא דידא כו' פֿלפֿא בלשון כנוץ. מכפא דמוחא עד אטמא כלומר כל הנוצר כולו מן הראש ועד היקף. (כי כ' הוה לר' רב ור' חייא כלומר שהיו אומר לר') שמוטה ושחטה כשרה כלומר שחט את הבמהה ולאחר שחיטה נמצאת הגרגרת שנשטטה ממקומה ביון דנשחטה כשרה דאי נשטטה ממקומה קודם שחיטה לא היה יכול לשחטה. ור' יוחנן אמר יביא בהמה אחרת ויקיף כלומר יביא בהמה אחרת וישטטנה לאחר שחיטה וידמה לו אם דומה אם לאו. אמר רב נחמן לא שנו אלא שלא תפס בסימנין ושחט ודאי דאמרי' אי אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה אבל תפס בסימנין ושחט אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה וטרפה: ורישבא. צייד:

א נראה ל"ל ששימש את רבי רבה ור"ם כלומר שהיה לומד אצל רבי ור"ם.

וושט נקובטו במשהו. תנן (לעיל דף מב:).

לי דבמשהו: קנה נקובטו בכאיסר. תנן נלמן: **דרוסטו כמנה.** רוחב

צריך להאדריס! **אחד זה ואחד זה.** וושט וקנה דרוסטו במשהו:

מאי טעמא ויהרא מיקנא קלי ואזיל גרסינן: **מורי זה רב.** רב היה

וושט נקובטו במשהו דרוסתו במשהו קנה נקובטו בכאיסר דרוסתו בכמה בחר דבעיא הדר פשטה *אחד זה ואחד זה במשהו מאי טעמא ויהריה מקלא קלי ואזיל יתיב רב יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דרב נחמן ויתיב וקאמר ^אדרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים ^ב(ר"נ אמר) האלהים מורי בה רב מבכא ועד אטמא מאי כפא אילימא כפא דידא היינו כנגד בני מעיים אלא י־מכפא דמוחא עד אטמא כי סליק רב חייא בר יוסף אשכחינהו לרבי יוחנן וריש לקיש דיתבי וקאמרי דרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים אמר להו האלהים מורי בה רב מבכא ועד אטמא א"ל ריש לקיש מנו רב ומנו רב ולא ידענא ליה א"ר יוחנן ולא נהירא ליה לאותו תלמיד ששימש את רבי רבה ור' חייא והאלהים כל אותן שנים ששימש אותו תלמיד בישיבה אני שמשתי בעמידה ומאן גבר הוא גבר בכולא מיד פתח ריש לקיש ואמר ברם זכור אותו האיש לטוב שאמרו שמועה מפיו י־שמוטה ושחטה כשרה שאי אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה ור' יוחנן אומר יביא ויקיף אמר רב נחמן הלא שנו אלא שלא תפס בסימנים אבל תפס בסימנים ושחט אפשר לשמוטה שתיעשה שחטה: זה הכלל: לאתווי מאי לאתווי ^אשב שמעתתא דבי יוסף רישבא מחו בגידא נשיא וקטלי אתו לקמיה דרבי יהודה בן בתירא אמר להו וכי להוסיף על הטרפות יש אין לך אלא מה שזמו חכמים ^ב רב פפא בר אבא רישבא מחו בכוליא וקטלי אתו לקמיה דרבי אבא אמר להו יוכי להוסיף על הטרפות יש אין לך אלא מה שזמו חכמים והא קא חזינן דקא מתה גמירי דאי ברדי לה ^גסמא חייא: **מתני'** ואלו כשרות בבהמה י־ניקבה הגרגרת ה"א שנסדקה עד כמה תחסר רשב"ג אומר ^אעד כאיסר האיטלקי י־נפחתה הגולגולת ולא ניקב קרום של מוח י־ניקב הלב ולא לבית חללו י־נשברה השדרה ולא נפסק החוט שלה ^בניטלה הכבד וגשתייר הימנה בזית יהמסם ובית הכבוסות שניקבו זה לתוך זה ^גניטל המחול ע־ניטלו הכליות ^דניטל לחי התחתון י־ניטלה האם שלה פ־וחרותה בידי שמים ^ההגלודה רבי מאיר מכשיר וחכמים י־פוסלין: **גמ'** אתמר רבי יוחנן אמר אלו טרפות דוקא ור' שמעון בן לקיש אמר אלו כשרות דוקא במאי קא מיפלגי בדרב מתנא ^אדאמר רב מתנא האי בוקא דאטמא דשף מדוכתיה טרפה ר' יוחנן אמר אלו טרפות דוקא תנא טרפות ותנא זה הכלל וחזייה

עליה כמו עולא אי"נ סבר כר"ל דאלו כשרות כשרות כי היכי דאתי דרב מתנא לר"ל אע"ג דלא אחיה בזה הכלל וא"כ ואמאי מוקי תלמודא פלוגתייהו דרב מתנא לוקמה דכריש דרבי יוחנן סבר חזייה לדכריש דאתי בזה הכלל ואע"ג דלא דמיא ואחא אלו טרפות למעוטי ור"ל סבר דחזייה לדכריש דלא אחיה בזה הכלל משום פפא טרפה וי"ל *דקים ליה למסדר הש"ס דפליגי דרב מתנא: וחזייה

דלא דמיא ותני אלו כשרות למימר דהני הוא דכשרות הא דכריש בר

אלו טרפות פרק שלישי חולין

גד.

אילימא כפא דידא היינו כנגד בני מעים. פירש הקונטרס כפא דידא ע"ס רחב של כתף שקורין אשפלדוין בלע"ז

עד אטמא היך דהיינו כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי מיקרו בני מעיים לקמן (דף טו:)

דצלשון משנה וזרימא לא הוו בכלל בני מעיים צלשון אמוראי לא הוו בכלל כדמוכח לעיל (דף נא:). גבי נפולה דקאמר אמימר נפולה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעים ומר זוטרא מוסיף כנגד כל החלל משמע דלא מיקיף בני מעיים אלא כרס ודקין ואחא מר זוטרא לאוסופי עד כנגד ^אהדפנות כגון ריאה ולב וכבד וקורקצן וזכר הכי ^בבעי רב הונא נגד הסימנין מאי ואמר ליה רב אשי דקשין הן אלא נפילה וכן לעיל (דף ג:). דקאמר שמואל דרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים ואח"כ מוסיף רב חנן בר רבא משמיה דרב כל החלל וגראה דכפא דידא דהכא יזמסקו כפא דידא עד אטמא דאין בכלל זה אלא כרס ודקין ולהכי פריך היינו כנגד בני מעיים והא דלא משני מתחלת כפא שצא להוסיף אף ריאה וכבד משום דמשמע ליה כפא סוף כפא וגם הוה ליה למנקט כנגד כל החלל וגם ניחא ליה למימר מכפא דמוחא כדשמעינן ליה לרב לעיל (שם) דקאמר צריכה בדיקה נגד כל החלל ואפילו בסמינן: **יביא** ויקיף.

יחמוך סימן זה ע"זמו שנשחט במקום אחר אם דומה מראית של חכמים טרפה דהואיל דומיין י"ל ששף חתך הראשון אחר עיקור נעשה והיהו דפ"צ (לעיל כה:). דשחט את הוושט וגמלאח גרגרת שמוטה זה היה מעשה ואמרו כל ספק בשחיטה פסולה אין יכול להקיף על ידי שיחמוך הוושט עדיין במקום אחר דממה נפשך לא יהו דומיין החמוךין זה לזה אפילו נשמטה הגרגרת קודם שחיטה דלואה שעה היה עדיין חיות בושט ועכשיו אין בו חיות כלל וא"כ ויציא עוף אחר וישחוט בו את הוושט ואח"כ ישמוט את הגרגרת ויראה אם מראיהן של השמוטות הללו שזין וי"ל דאין מקיפין אלא בזהו עוף ע"זמו או בזהוה הצהמה ע"זמה ולמאי דגרסינן כאן בספרים יציא בזהה אחרת ויקיף קשה: **ואלף** בשורות בבהמה. כולהו צריכי כדפרישנא דריש פירקין (דף מב: ד"ה ניקב ^א: (שייך לע"כ) **וחזייה דדרב מתנא דאתיא בזה הכפא מ"ש דרמאי אגטווי.**

וא"כ דהכא משמע צין לר"י צין לר"ל דלא מרצינן בזה הכלל אא"כ דמיא להנך דמתניתין ואם כן היה דרכש בר פפא דלקמה בכוליא אחת היכי דמיא האמר דריש פירקין (לעיל מג:). דלעולא דאמר ח' טרפות מנו חכמים דלתי למעוטי דרכש בר פפא דלא דמיא וי"ל דסבר ריש דמרצינן בזה הכלל אע"ג דלא דמי ורבי יוחנן ור"ל פליגי

עליה כמו עולא אי"נ סבר כר"ל דאלו כשרות דוקא ואחתי מאלו כשרות כי היכי דאתי דרב מתנא לר"ל אע"ג דלא אחיה בזה הכלל וא"כ ואמאי מוקי תלמודא פלוגתייהו דרב מתנא לוקמה דכריש דרבי יוחנן סבר חזייה לדרכש דאתי בזה הכלל ואע"ג דלא דמיא ואחא אלו טרפות למעוטי ור"ל סבר דחזייה לדרכש דלא אחיה בזה הכלל משום פפא טרפה וי"ל *דקים ליה למסדר הש"ס דפליגי דרב מתנא: אין

עין משפט נר מצוה

קפ א ב מיי פ"ה מהל' שחיטה הל"ח והל"י סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' מו סעי' טו:

קפא ג מיי פ"ג מהל' שחיטה הל"טו סמג שם ונזכר אלפס פסק שני דמחלמין דף רסא:). **קפב** ד ה מיי שם הל"י טוש"ע יו"ד סי' כד סעי' יח ונזכר אלפס שם: **קפג** ו מיי פ"ח מהל' שחיטה הלכה כו ופ"י הלכה יב סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' מד ס"ב:

קפד ז מיי פ"ג מהל' שחיטה הלכה כג סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' לד סעי' ב:

קפה ח מיי שם הלכה כד טוש"ע שם סעי' ז:

קפז ט מיי שם הלכה כו טוש"ע שם סעי' ב:

קפז י מיי פ"ח מהל' שחיטה הלכה ד סמג שם טוש"ע יו"ד סי' ל סעי' ב:

קפח כ מיי שם הל"ה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מ סעי' ב:

קפכ ל מיי פ"ט מהל' שחיטה הל"א סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מד ס"ה:

קכ מ מיי פ"ח מהל' שחיטה הל' א סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מא

קכא נ מיי שם פ"ו הל"א סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מח סעי' ז:

קכב ס מיי שם הל"ב סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מג סעי' א:

קכג ע מיי שם פ"ח הל' כה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מד סעי' א:

קכד פ מיי פ"ח מהל' שחיטה הל' כג סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נ ס"א:

קכז ק מיי שם הל' כה סמג שם טוש"ע יו"ד סי' מה סעי' א:

קכז ק מיי פ"ח מהל' שחיטה הלכה ט סמג שם טוש"ע יו"ד סי' לו סעי' ד:

קכז ר מיי פ"ט מהל' שחיטה הל"ז סמג שם טוש"ע יו"ד סי' נט ס"א:

‏◀‏‏▶‏◀‏‏▶

לעזי רש"י

אישפלדוין. עצם השכס. מדריין. רחם.

‏◀‏‏▶‏◀‏‏▶

שיטה מקובצת

א צריך להאדים מי עד ושת והוי במשהו הס"ד: **ב** בגידא דנשיא בחץ או במקל: **ג** החץ כנס ויוצא חורד למטה: **ד** ונראה דכפא דידא דהכא היינו מסוף כפא: